

DIVADELNÍ TŘEBÍČ 4

ZPRAVODAJ NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO A HUDEBNÍHO DIVADLA

KVĚTEN 2005

Rozhovor s čerstvým členem poroty, dramaturgem Janem Šotkovským

Jaká je Tvá domovská scéna?

Momentálně nemám domovskou scénu – jsem tzv. migrujícím dramaturgem. V pondělí, než jsem odjel do Třebíče, jsem odevzdal diplomovou práci a v červnu budu dělat státní zkoušky. Chtěl bych na JAMU, kde studuji na divadelní fakultě dramaturgii, jít na postgraduální studium, protože mě baví to jisté propojení teorie a praxe a možná budu v příští sezóně něco dělat v tzv. kamenných divadlech. Taky bych chtěl pro potěchu něco režisovat, ale nic z toho není jisté. Přesně vzato jsem k absolutoriu se blížícím studentem V. ročníku divadelní dramaturgie.

Takže můžeš říct, že divadlo pro Tebe je a bude smyslem života?

Nevím, co je smyslem mého života. Divadlo mě baví.

Co bys dělal, kdybys nezavěšil svoji duši divadlu?

*Odpovím ze široka: nevím, jestli jsem zavěšil svoji duši divadlu, ale asi jo. Mě to baví. Než jsem přišel na školu, měl jsem pochybnosti, říkal jsem si - co tady vlastně já, chlapec s pochybnostmi, budu asi dělat, když je tolik lidí, kteří to divadlo milují a chtějí ho dělat. Ale přiznávám se, že si nedokážu představit, že bych dělal něco podstatně jiného. Člověk si na to prostě přivykne – je to taková posedlost. Řeknu příběh ze života: když mi bylo těsně po patnáctých narozeninách, přišel jsem do hudebního oddělení knihovny v Havířově a zjistil jsem, že tam také půjčují divadelní hry. To jsem ještě vůbec nechočil do divadla, ale okamžitě jsem začal zběsile číst divadelní hry – všechny ty Dürrenmatty a Shakespeary. Pak jsem byl dvakrát v divadle – poprvé v Ostravě na *Jak se vám líbí*, podruhé v havířovském kulturáku na Charleyově tetě v režii pana Schejbala. © Dodnes si pamatuji, jak tam Milan měl promyšlené škrty. A najednou jsem se rozhodl, že začnu studovat divadlo a uvažoval jsem co dál: na herectví talent nemám, na režiséra jsem se necítil a tak mi zbyla dramaturgie. Říkal jsem si - to je takové kecání, člověk hodně čte, to se dá. A tak jsem se v patnácti letech rozhodl, že budu studovat divadelní dramaturgii.*

V porotě jsi čerstvým členem... jaká je to zkušenost?

To je složitá otázka. Nejsem v porotě úplně poprvé – jsem poprvé na této národní přehlídce. Předtím jsem byl už dvakrát v porotě na krajské přehlídce ve Slavičíně a na Popelce v Rakovníku. Je to opravdu strašně náročné, ale zároveň zajímavá zkušenost, i když to člověka občas štve, když vidí představení, na kterém by jako normální divák ani nezustal. A co mi to dává? Za prvé mě to obohacuje profesně. Říkala to včera dobře Katka – je to posun od primitivního baví – nebaví k hlubší analýze, nutnosti hledat, kde má daná inscenace problém a kudy se může někam posunout. Za druhé mám rád lidi kolem amatérského divadla. Ne všechny, pochopitelně.

Míváš někdy pocit, že už nechceš divadlo nikdy dělat?

Poslední dobou ani ne. Samozřejmě, že v prvním ročníku na JAMU byla krize, naprostá nedůvěra v sebe sama, otázky jestli to vůbec má nějaký smysl. Od té doby, co dělám v „praxi“, tak se mi to nestává. Škola je v jistém slova smyslu skleníkovým prostředím, kde pochybovat o tom, zda dělat divadlo má nějaký smysl, patří k dobrému tónu. Myslím, že už jsem se na tyhle pózy vykašlal.

Myslíš si, že jsi dramaturgem rázným a nekompromisním, nebo ctiš autora do posledního písmenka?

Tato otázka by mohla být diskusí na pět hodin, zvláště proto, že jsem právě dopsal diplomku o interpretaci klasického textu. Snažím se být pokorný vůči intenci díla – vůči smyslu a situacím. Nesnažím se vnutit autorovi něco, co je mu cizí. Na druhou stranu řeším to, že forma díla je mnohdy zastaralá – v tu chvíli jsem velmi razantní.

Napsal jsi už vlastní text?

Nikdy jsem neměl autorské ambice. Myslím si, že k tomu stále zrají. Momentálně bych chtěl napsat spíše „generační román“, než divadelní hru. Napsal jsem jeden muzikál pro školní potřeby, ke kterému se nehlásím, protože... prostě se k němu nehlásím.

Proč si myslíš, že chodí diváci v dnešní době do divadla?

Protože jim divadlo nabízí něco, co jim žádný jiný umělecký žánr nenabídne. Mě na divadle baví náhoda, to, že nikdy není zaručené, jak to vyjde. Myslím si, že dnes člověk chodí do divadla pro tu chvíli, kdy se hlediště stane jednotným. Když je hlediště jako jeden člověk, vím, že komunikace funguje.

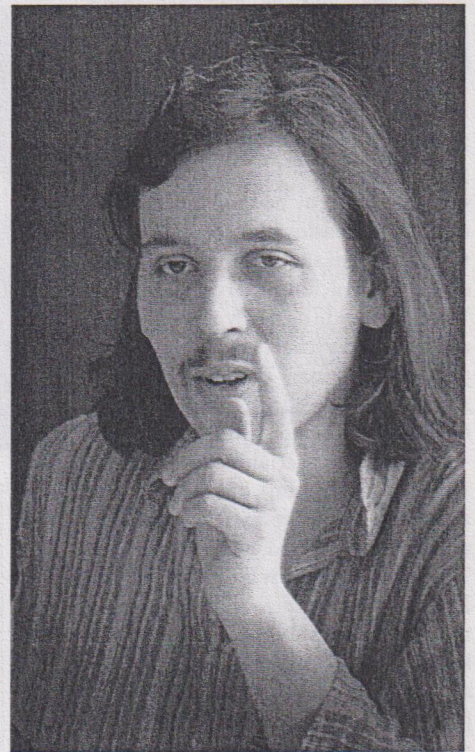
Kde si myslíš, že bude české divadlo za deset let?

Myslím si, že dojde k jistému návratu k herci, k tělesnosti herce, k osobnosti herce tak, jak to fungovalo v šedesátých letech. Ale v zásadě nevím, co bude. Na amatérském divadle se dají vysledovat různá klíšé, vyprázdňené formy, které si člověk myslí, že jsou 40 let mrtvé, pak přijde a vidí je. Na druhé straně člověk vidí latentní, třeba jen nezřetelné zárodky toho, co přichází, a na profesionálním divadle to ještě vidět není. Proto mě baví porotování.

A kam chodíš, když si chceš od divadla odpočinout?

Ani nevím, kdy jsem si od divadla naposledy odpočinul. Nemám koníčky, nesbírám už známky, nechodím na ryby. Netřeba odpočívat od dobrého divadla. A od špatného jedině dobrým divadlem.

-luc-

Dynamický Shakespeare

Divadelní soubor Ty-já-tr Hrobso Praha si vybral k nastudování Shakespearovu komedii

Mnoho povyku pro nic, která není právě frekventovaným titulem na českých jevištích. Zvolili skvělý překlad Martina Hilského, který odpovídá jejich režijní koncepci a napomáhá jejímu naplnění. Režisér Luděk Horký rezignoval na posmutnělou linii hry (která se odvíjí od toho, že se armáda vrací z války opravdu zdevastovaná), rezignoval na větší rozehrání situací a soustředil se na akční dynamickou interpretaci textu. Inscenaci zasadil do nedávné současnosti a tento posun vychází zevnitř hry. Našel paralely k messinské zlaté mládeži a v inscenačních prostředcích nacházíme řadu odkazů k současné spotřební kultuře – k americkým seriálům (od Beverly Hills ke kriminálkám), k akčním filmům, k muzikálům... Jsou tak vesměs stylizované i kostýmy a postavy (například Benedick stylizovaný do Travolty), je tak pracováno s hudebními citacemi. Pokud jde o kostýmy, vymykají se celku inscenace uniformy policajtů, které najednou příliš konkrétně odkazují na české prostředí, s čímž se jinak v inscenaci nepracuje. Scénický prostor je řešen odpovídajícím způsobem a umožňuje rychlý spád hry (jen by se dalo polemizovat o funkci zadní zrcadlové stěny – je vůbec nutná?) a výborný je nápad se sochou, která nejen stylizovaně proměnou rekvizit a postojů charakterizuje prostředí, ale která velmi jemně glosuje dění na jevišti (výborná Kristýna Černá). Herecky je představení vyrovnané, snad nejvýraznější jsou Beatrice Petry Kocmanové a Benedick Jakuba Tvrdíka. Poněkud problematická je scéna rapování v hrobce, protože najednou nevíme, k čemu nás odkazuje a nečteme její smysl. Vzhledem k opuštění smutnější linie hry nemá v této postmoderní koláži tak, jak je provedena, své opodstatněné místo.

Uvedené připomínky jsou však jen drobnými pihami na krásu inscenace, kterou nám Ty-já-tr předává s energií, lehkostí a půvabem a která nás velmi pobavila. A co rovněž nelze pominout – viděli jsme představení s mladými diváky, které velmi zaujalo, zatímco klasická kostýmní Shakespearova komedie by je asi jen těžko takhle oslovila.

Plytká komedie bez situací

Hra Joan Shirleyové *Vražda sexem* se tváří jako dobrá bulvární komedie, ale tou bohužel není. Je to v podstatě plytká hra ze současnosti s několika vtipy, v níž se jen mluví a mluví. Situace nejsou napsány a ani smysl, proč se všechno děje a kam to směřuje, není jasný. Jako crazy komedie se to hrát nedá – na to je to příliš upovídáné. Je tedy otázka, co s tím. Divadelní soubor MSKS z Velkých Opatovic odpověď nenašel. Režisér Pavel Petrželka měl zneškodněnou úlohu už tím, že hrál hlavní postavu Bernieho a s jeviště téměř neslezl, takže nemohl korigovat dění na jevišti z odstupů. Navíc prostorové řešení není právě šťastné, především práce se zástěnou, ale i odchody a příchody, které se konají neurčitě do

ho nedopřeje a v podstatě nemají o čem hrát. Popřejme tedy opatovickému souboru, aby příště mohl uplatnit své nesporné herecké schopnosti při realizaci kvalitnějšího textu a pod důslednějším režijním vedením.

ex

Zjednodušený Pratchett

Malé divadlo při Domu dětí a mládeže Kolín sáhlo po *Soudných sestřích* Terryho Pratchetta, k nimž napsal scénář Stephen Briggs (překlad Jan Kantůrek) a pro potřeby Divadla v Dlouhé jej upravili Hana Burešová a Štěpán Otčenášek. Základem je parafráze Macbetha – jemu dávají čarodějnice korunu, zatímco zde před Leonaldem Felmetem zachraňují zemi a berou její osud do vlastních rukou. Tento základní příběh je však v podstatě zámkou k vršení odboček, jiskřivých legráček, hračiček, parafrází, absurdit. Pratchett prostě buduje svůj vlastní svět, pro který je mu Macbeth odrazovým můstkem. Je zde celá řada „zbytečnosti a nadbytečnosti“, bez nichž to ale nelze hrát.

Pokud jde o žánr inscenace, pak to snad mohla být travestie. Nebo dravá absurdní komedie, v níž by se ovšem základní příběh musel hrát s vážností, aby docházelo k přesahům a kontrastům, které by nás pobavily a přinesly další významy. Kolínskému představení nelze upřít jistou divadelnost a zajímavou stylizaci. Ale zatímco v předloze je obsaženo několik rovin, inscenace jako by se soustředila pouze na jednu, základní. Jako by hráli jen text. Navíc ve včerejším představení ne všechny situace i slovní komika fungovaly a tak i přes zajímavá místa, kdy jsme se bavili, působil celek poněkud zdlouhavě.

Přesto všechno bylo setkání s pokusem o jevištní ztvárnění Pratchetova světa zajímavým obohacením dramaturgické skladby letošní národní přehlídky.

ex

postranních šál a jen jakési francouzské okno do zahrady je naznačeno v pozadí. Aranžmá se tedy většinou omezuje na příchod postavy doprostřed jeviště, kde je veden dialog. Režie je obecná a přibližná a zůstává v úrovni pouhé reprodukce textu. Škoda, že se alespoň nepokusila více využít přítomnosti dvou muzikantů, kteří fungovali jen minimálně v předělech scén. Možná by větší zapojení živé hudby mohlo celek oživit.

Na druhou stranu je ale třeba říci, že opatovičtí herci jsou evidentně disponovaní a v rámci daných mantinelů nehrají špatně. Snaží se dokonce hrát i rychle, občas se jim daří přesně uplatnit v textu napsaný vtíp tak, že zabere. Ale bohužel takových míst jim text mno-

ODPOSLECHNUTO

Vzhledem k vulgárním výrazům není tato rubrika vhodná pro děti a mládež do 18 a nad 81 let
To byla správná americká sračka!

To byla Itálie, vole!

Řekli při odchodu z představení Ty-já-tru Hrobso Praha dva studenti s výrazem nadšení.

To si snad dělal prdel. Poprvé mám kostým, ve kterém se cítím dobře a voni napíšou, že je to

určující a že se mi v tom nemůže dobře hrát. Voni vůbec nerozuměj divadlu.

Skupinka u šatny s vystavenou divadelní literaturou a divadelními časopisy.

Na jevišti král ječí: „Já jsem král, král, král...“ (několikrát opakované slovo král)

Na balkóně malá holčička veřejně komentuje: „To je magor!“

-sš- -TKT-

POHÁREK SČDO 2005 – nenaplněn až po okraj

XXXIII. ročník Národní přehlídky monologů a dialogů jako memoriál Zdeňka Kokty se konal v sobotu 23. a neděli 24.4.2005 ve Velké Bystřici u Olomouce. Hlavním pořadatelem, jako obvykle, byl místní divadelní soubor K.S. Velká Bystřice za spoluúčasti města V. Bystřice, místního Kulturního střediska a SČDO.

Ke zdaru NP přispěla řada místních sponzorů. Finanční podporu poskytlo Ministerstvo kultury, Olomoucký kraj a Město Bystřice.

Záštitu nad přehlídkou převzal hejtman Olomouckého kraje RNDr. Ivan Kosatík. Účinkující pozdravil jeho jménem jeho náměstek Pavel Horák. Porota pracovala ve složení Dušan Zakopal, Ladislav Vrchovský, Regina Szymíková, Zdeněk Tesař, tajemník Ivo Kolařík.

Nutno v úvodu konstatovat, že Pohárek se nenaplnil plnou mírou až po povrch. Jedná se o kvalitu vystoupení, nikoli o úroveň přípravy a organizaci celé soutěže. Jako už mnohokrát i na jiných vrcholových soutěžích musela porota přistoupit na fakt, „že se neurodilo“. Počet účinkujících byl menší než obvykle, některé oblasti svá předkola nekonaly, případně i účast na nich byla nízká a k potřebné konfrontaci kvality došlo bohužel až na úrovni NP. Svě sehrála i úprava propozic Pohárku, která posunula věkovou hranici z patnácti let na osmnáct. Tím se i na oblastech vytratil mladí interpreti, přinášející obvykle jisté oživení nejen v dramaturgickém výběru.

Členové poroty znali úroveň nejen na oblastních přehlídkách, ale i předchozích NP (Zakopal,

Vrchovský, Szymíková) neměli při rozhodování lehkou úlohu. Dali přednost kvalitě, zachování kontinuity úrovně vystoupení a také konfrontaci v jednotlivých kategoriích. Přitom uplatnili právo mimořádného ocenění u výrazně tvůrčích počínů (individuální výstup s loutkou). Takže ve všechny kategorie měly své vítěze.

Ceny byly uděleny takto:

Kategorie – ženský monolog:

celkem 4 soutěžící (+ 1 nesoutěžící)

1. místo: **M. Živná** (Neratovice) v úpravě S. Leacocka – Paní Nasmelilová kupuje starožitnosti

2. místo: **O. Vetešníková** (Pardubice), E. Enslér: Vagina monology - Stará žena

3. místo: **H. Hnátková** (Děčín), K. Čapek: Matka

Kategorie – mužský monolog:

celkem 3 soutěžící.

S přihlédnutím k celkové nízké úrovni i z konfrontace s ženskými monology nebyla udělena žádná cena jen

Čestné uznání: **M. Špalemu** (Praha) za vystoupení v Houbovém šašíku A. Nicolaje.

Kategorie – dialog: celkem 4 soutěžní výstupy

1. a 2. místo neuděleno

3. místo: **P. Osičková, L. Krůzová, J. Panic** (z přehlídky ORLA v Boleradicích), bří Mrštíkové Maryša – postavy Maryša, Rozára, Vávra.

Kategorie – individuální výstup s loutkou,

1 vystoupení soutěžní, 1 vystoupení nesoutěžní z Kandrásku.

Cenu získala **Kristýna Matějová** (Hradec Králové) ve vlastní úpravě Pověsti o Libuši za výrazně inspirující tvůrčí počín přehlídky.

Individuální ocenění:

Mimořádnou cenu poroty získala **Hedvika Řezáčová** (nesoutěžní vystoupení s loutkou jako kořenářka ve výstupu V. Provozničkové Něco za cibulku, něco za pirožek) ze soutěže Kandrásku za bezprostřední mladý herecký projev a výtvarné řešení nápadu.

Cenu za plasticitu jevištního mluvního projevu získala vítězná **Kristýna Matějová**.

Na závěr se porota rozhodla doporučit vyhlásovateli SČDO, aby navrhl vítězný vystoupení K. Matějové programové radě 75. JH 2005 k zařazení do bloku inscenací loutkářů.

Sobotní večer ve Velké Bystřici jako obvykle byl zakončen vystoupením oceněných vyhlášením výsledků a vystoupením hosta. Tentokrát jím byl Jan Kačer s dcerou Adélou ve vlastním komponovaném pořadu „Jedu k mámě“ – vzpomínky rodinné i divadelní. Byli publikem vřele přijati. Nedělní dopoledne bylo věnováno souhrnu jednotlivých vystoupení a také debatě s přítomnými účastníky NP. Účast byla na začátku více než 60ti procentní, i když je snahou vyhlásovatelé každoročně dosáhnout maxima účasti na závěrečném seminárním hodnocení, nepodařilo se to ani letos. Neúspěšní interpreti obvykle odjíždí předčasně s různými omluvami. Zůstávají ti, kteří „dobré rady“ potřebují nejméně.

Letošní ročník POHÁRKU SČDO postavil vyhlásovatelé před řadu problémů, jejichž společným jmenovatelem je oživení soutěže monologů a dialogů, zvýšení aktivity v oblastech a navázání na kvality minulých ročníků. Jubilejní XXXV. Národní přehlídka v roce 2007 se kvapem blíží. Tak ať ten další Pohárek účastí i kvalitou přetéká.

Dušan Zakopal (redakčně zkráceno)

DOTAZY OD NÁS - DOTAZY PRO VÁS

Petra KOCMANOVÁ

? Vaše nejoblíbenější pohádková postava a proč?

„Petr Pan – láska z dětství.“

? Co se Vám zdálo dnes v noci?

„Zdálo se mi, že stojím na jevišti a nevím, co říct.“

? Kdo řekl: „Já už jsem slavný dost.“?

„Teď to řekl jeden člen souboru HROBESO – Jiří Hlásek.“

? Jakého kostlivce schováváte u sebe ve skříni?

„Vítěze hry na schovávanou.“

? Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

„Princeznou, letuškou, herečkou, zpěvačkou a popelářem.“

? Jaké jsou mé zázračné kapky?

„Pilsner Urquelle“

Kristýna ČERNÁ

? Vaše nejoblíbenější pohádková postava a proč?

„Vila Amálka.“

? Co se Vám zdálo dnes v noci?

„Padala jsem jako socha z mrakodrapu, ale přežila jsem a lidem se to líbilo.“

? Kdo řekl: „Já už jsem slavný dost.“?

„Přiznávám se, že nevím. Možná Brouk Pytlík.“

? Jakého kostlivce schováváte u sebe ve skříni?

„Velkého!“

? Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

„Vilou Amálkou, popelářem a kosmonautkou – nyní jsem vše dohromady.“

? Jaké jsou mé zázračné kapky?

„Jsou. Nejsou sice mé, ale možná jednou budou!“

Drahuše DOLEŽALOVÁ

? Vaše nejoblíbenější pohádková postava a proč?

„Maxipes Fík; v pozdějším věku – tedy tehdy, kdy se člověk stává znovu dítětem. A proč? Protože je báječný...“

V mladším věku - krteček - pro totéž“

? Co se Vám zdálo dnes v noci?

„Vhodnější otázka by byla – o kom?“

„Odpověď – o Jonáškově – to je můj pes (Vím, že je mu určitě smutno)“

? Kdo řekl?: „Já už jsem slavný dost“

„Já to nebyla.... Ale určitě vím, že to nevím.“

? Jakého kostlivce schováváte u sebe ve skříni?

„Já tam mám většinou šaty, občas tam může být nějaký bezobratlý (mol)“

? Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

„Hodnou maminkou nebo prodavačkou, spisovatelkou nebo knihovnicí, aranžérkou, herečkou nebo...“

? Jaké jsou mé zázračné kapky?

„Kdysi v mládí bols. Teď na to nemám čas ani peníze (ty obzvlášť). Teď – snad becherovka.“

Kateřina BARANOWSKA

? Vaše nejoblíbenější pohádková postava a proč?

„Indiana Jones, protože všechno zvládne a je u toho sexy.“

? Co se Vám zdálo dnes v noci?

„Že je nějaká krátká.“

? Kdo řekl?: „Já už jsem slavný dost“

„Tipuji na Schejbala.“

? Jakého kostlivce schováváte u sebe ve skříni?

„To se nikdo nedoví, ty můj kvítku medový...“

? Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

„Krmíčkovu v zoo“

? Jaké jsou mé zázračné kapky?

„Tak to by mě taky zajímalo. Pátrám po tom poznatku už léta.“

Jakub TVRDÍK

? Vaše nejoblíbenější pohádková postava a proč?

„Mým vzorem, a to velikým, je Brouk Pytlík.“

? Co se Vám zdálo dnes v noci?

„Dnes se mi zdálo, že jsem dědil po Ivaně Trum-pově.“

? Kdo řekl?: „Já už jsem slavný dost“

„Je právě 23:01, už jsem trochu požil a stále nevím. Ale ta Plzeň je skvělá!“

? Jakého kostlivce schováváte u sebe ve skříni?

„Babičku!“

? Čím jsem chtěl být, když jsem byl malý?

„Když jsem byl malý, chtěl jsem být velký. Teď jsem velký a mám malý...“

? Jaké jsou mé zázračné kapky?

„Vážně to chcete vědět?“

Marek BUŠ

? Vaše nejoblíbenější pohádková postava a proč?

„Můj otec. Je to takový pohádkový děda. A proč? Mám ho rád.“

? Co se Vám zdálo dnes v noci?

„To bohužel nevím.“

? Kdo řekl?: „Já už jsem slavný dost“

„Toho neznám. Já to nebyl.“

? Jakého kostlivce schováváte u sebe ve skříni?

„Bydlím na zámku. Kostlivci ze skříně vystupují každou noc, ale zatím v sobě nenašli tolik cti, aby se mi představili.“

? Čím jsem chtěl být, když jsem byl malý?

„Strojvůdce lokomotivy T 478.4“

? Jaké jsou mé zázračné kapky?

„Hospodin mi dá každý den jednu zázračnou kapku. Každý den jinou. A proto jsem šťastný.“

Alena EXNAROVÁ

? Vaše nejoblíbenější pohádková postava a proč?

„Maxipes Fík. Je větší než já a má rád Áju.“

? Co se Vám zdálo dnes v noci?

„Nepamatuji se – asi naštěší.“

? Kdo řekl: „Já už jsem slavný dost.“?

„Viktor Kožený. Nebo Jiří Kájínek?“

? Jakého kostlivce schováváte u sebe ve skříni?

„To na sebe neprásknu.“

? Čím jste chtěla být, když jste byla malá?

„Dlaždičkou nebo popelářkou.“

? Jaké jsou mé zázračné kapky?

„Červené víno.“

AMATÉRSKÁ SCÉNA DO KAŽDÉ DIVADELNÍ RODINY

Amatérská scéna může být pro toho, kdo nemá nic společného s amatérským divadlem, synonymem pro amatérské divadelní dění. Divadelníci toto slovní spojení vnímají zcela konkrétně

jako název svého časopisu, který jim přináší informace o tom, co se v amatérském divadle událo, poskytuje jim servis zejména v oblasti dramaturgické, legislativní, technicko-organizační aj., zprostředkovává zkušenosti ze života souborů a zajišťování jejich existence, reflektuje zahraniční dění a zkušenosti, monitoruje činnost

souborů a připomíná jejich výročí, včetně jubileí tvůrčích osobností etc., etc.

V příloze d'ARTAMAn se divadelníci dozvídají o tom, co se bude dít, kdy a jak. Nalézají v ní propozice přehlídek, vzdělávacích a dalších divadelních akcí a přihlášky na ně. Časopis má od roku 2001 Repertoárovou přílohu, v níž jsou otiskovány vybrané, jevišti prověřené texty divadelních her, doplněné dramaturgickými pendanty, upozorňujícími na jejich kvalitu, respektive úskalí, která je při inscenování třeba překonávat.

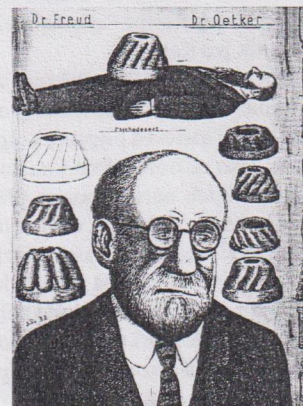
Soupis her je k dispozici u stánku s publikacemi. Zde lze hry i získat.

To vše a mnoho jiného, včetně bohaté obrazové části vytváří z Amatérské scény jediný nejucele-nější informační prostředek o amatérském divadelním dění v ČR. Vychází šestkrát ročně. Roční předplatné činí 240,- Kč. Můžete si je zajistit i zde na Divadelní Třebíči u stánku s publikacemi poblíž malého sálu. Amatérská scéna by neměla chybět v žádné divadelní rodině!

(MS)

DROBNIČKY

Poslední příležitost mají dnes všichni, kteří se chystají zakoupit si na Divadelní Třebíči teatrologickou literaturu. Neváhejte! Najdete tu mimo jiné Místopis českého amatérského divadla, Dějiny českého divadla prof. Jana Císáře a mnohé další zajímavé texty.

Pokud jste ještě nestačili navštívit výstavu litografií Jiřího Šalamouna a Jiřího Slívy v Malovaném domě, určitě tak učinite, protože to stojí za to. -sš-

Nemám ti co říct

Rozhovor s Petrou Kocmanovou, představitelkou Beatrice v představení Mnoho povyku pro nic.

Jak se hrálo před sálem, který byl až k prasknutí nabitý z velké části mladým publikem?

Výborně, protože reagovali úplně jinak. Naše publikum bývá většinou starší a tohle byli opravdu pubertáci, takže se smáli úplně jiným věcem, než jsme byli zvyklí. Bylo to moc příjemné.

Hráli jste pro takhle mladé publikum poprvé?

Vlastně ano. Pro plný sál takhle mladého publika to bylo poprvé.

Ve hře jsou dva výrazně odlišné ženské charaktery – spíše submisivní Héró a velmi rázná Beatrice. Co jsi Ty ve svém soukromí?

Já bych řekla, že jsem taková skloubenina Beatrice a Héró. Možná se snažím být na povrch Beatricí a uvnitř jsem taková ta „ňuchňavá“ Héró.

Váš soubor se nazývá generačním divadlem. O čem tedy hraje? Jaká jsou témata vašeho souboru a tím pádem i mladé generace?

Jsmo generačním souborem spíš tím, jak se snažíme to divadlo podat, než tím, co hraje. V repertoáru máme *Sen noci svatojánské* a *Sex noci svatojánské*, takže se pohybujeme spíše v těchto allenovských a shakespearovských sférách. Neděláme dramata, děláme především komedie, protože nás to baví a protože máme rádi, když se lidi smějou. Divadlo děláme proto, že nás samotné to baví a chceme, aby to bavilo i ostatní.

Beatrice říká: „Nepláču na přání, ale z vlastní vůle.“ Kdy pláčeš Ty?

Z vlastní vůle, ale jsem hysterická, takže mi to někdy ulítne.

Co je Tvým oblíbeným seriálem a proč?

Samozřejmě že *Beverly Hills 90210!!!* To je klasika. Pak taky *Přátele*, takže jsou to spíš ty komedie.

-mv-

Rozhovor s režisérem souboru z Velkých Opatovic

Odpovědi režiséra a herce v jedné osobě Pavla Petřelky doplňovala ženská část opatovického souboru.

Váš soubor je na Divadelní Třebíči poprvé?

Mužský hlas: My jsme sem předtím nikdy nechtěli jezdit. Nám to nabízeli, ale nás sem nic netáhlo.

Ženský chór: To není pravda. Poprvé jsme se přihlásili do Hodonína. Zkusíme to. A zadařilo se. A z Hodonína jsme se dostali sem. Takhle je to! Ne, že jsme nechtěli.

Jak fungujete jako soubor? Hrajete pravidelně?

Mužský hlas: Nehrajeme pravidelně, my hrajeme podle potřeby diváka.

Ženský chór: Pravidelně. Co vykládáš! Každý rok máme premiéru! Hrajeme pravidelně jednou za rok!

Pravidelnost jednou za rok je taky pravidelnost. A pak máte ještě další reprízy?

Ženský chór: Pak X repríz! Patnáct určitě!

Mužský hlas: pokud X je čtrnáct + jedna.

Tak to by v průměru vyšlo každý měsíc asi tak jedno představení.

Mužský hlas: My to vždycky tak zhrknem do dvou do tří měsíců.

Ženský chór: Každý měsíc ne, ale během tří čtyř měsíců to odehrajeme.

Mužský hlas: Takže tři měsíce se trápíme a tři měsíce sklízíme neutuchající potlesky a neutuchající aplausy. A potom přijedeme do Třebíče a je to všechno jinak.

Nevím, jestli se neptám předčasně, když jste ještě nemluvili s porotou, ale rád bych se vás zeptal, jestli chystáte něco na příští rok a do budoucnosti.

Mužský hlas: Ne končím!

Ženský chór: Ale proboha! Ne Pavle!

Ženský hlas: Já končím, někteří herci končí, ale jinak soubor jako takový bude zachován a bude pokračovat. Zatím se ještě neví v čem, ale určitě bude pokračovat.

Mužský hlas: To by bylo možná dobré poznamenat proč ona končí. Ať vám to řekne na mikrofon!

Ženský chór: Běž! Jen to řekni všem nahlas!

Ženský hlas: Já myslím, že už jsem dost stará, abych se někde prezentovala. Isem ochotná se souborem spolupracovat jako nápověda.

Ženský chór: Ale co povídáš! Vždyť ses s námi dostala až do Vysokého! Ty zase žvaníš!

A pane režisére, vy budete pokračovat?

Mužský hlas: Já už taky ne.

Ženský chór: No chraň tě pánbuche!!!!!!!!!!!!!!

Tak já už vypínám diktafon a děkuji vám za rozhovor.

-rs-

Každá naše hra musí mít ducha

Rozhovor s režisérem a hercem Malého divadla Kolín Martinem Drahovzalem.

Můžete nám prozradit z které krajské přehlídky jste postoupili na Divadelní Třebíči?

Z Wintrova Rakovníka.

Váš soubor hrál na Divadelní Třebíči

potřetí, a podruhé se ve vaší inscenaci objevují nadpřirozené bytosti (v roce 2003 hrálo Malé divadlo Strašidlo cantervillské). Máte k nim nějaký zvláštní vztah?

Řekněme si to takhle – každá naše hra musí mít ducha. A pokud se nám nepodaří dostat ho tam v rovině intelektuální, sáhneme aspoň po nadpřirozenu.

Jste režisérem souboru a zároveň hercem. Jak se vám daří tyto dvě náročné funkce skloubit?

Těžko. Režisérem jsem se stal před jedenácti lety z čirého zoufalství souboru, když jsme přišli o režiséru a soubor se nemohl hnout v práci dál. Já měl nejbližší k tomu manipulovat s lidmi na jevišti, byť se moje zkušenosti týkaly pouze dětského divadla.

O jaký dětský soubor šlo?

Tenkrát nešlo o žádný konkrétní soubor. Byl to pouze dramatik na vysoké škole, na vojně i na škole v Kouřimí, kde jsem začal učit. Dnes už to soubor je (přestože dorostl do studentských let) a jmenuje se *Mrsta Prsta*.

Zvolil jste si dramaturgi Pratchetty prózy Soudné sestry. Znáte i ostatní knížky tohoto autora?

Přečetl jsem všechny Pratchetty knihy a o humoru Terryho Pratchetta se mi podařilo přesvědčit zbytek souboru, takže teď jsme všichni jeho věrní čtenáři.

Viděli jste inscenaci Soudných sester v Divadle v Dlouhém?

Viděli jsme ji, ale až po naší premiéře, abychom nebyli ovlivněni. Zjistili jsme, že se naše inscenační nápady v mnohém ubíraly stejnou cestou.

Máte vedle Soudných sester na repertoáru další inscenace?

V současné době ještě stále můžeme nabídnout *Strašidlo cantervillské*, ale pracujeme na triptychu podle Agathy Christie. Řekli jsme si, že zaexperimentujeme s dramatem, přestože se humoru rozhodně nechceme vzdát.

Můžete nám prozradit titul?

Jmenuje se *Trojčlenka* a jsou to tři krátké detektivní hry Agathy Christie.

Děkuji za rozhovor a přeji hodně zdaru.

VOX POPULI

MNOHO POVYKU PRO NIC

Pušová Jana

„Bylo to úplně úžasný, strašně se mi to moderní pojetí líbilo. I ta hudba se do toho hodila.“

Ivana Janíková

„Byla jsem na tom se školou (ZŠ Benešova), moc se nám to líbilo. Děti to také ocenily. Mně osobně se líbilo pojetí, jak to bylo ozvláštňené a přesto to nezůstalo někde v půli cesty. Zkrátka to bylo dotažené a domyšlené až do konce. Krásně to fungovalo, nikde z toho nic nevybočovalo, co by mi vadilo.“

Anonymní divák, který nechtěl být jmenován

„Já jsem seděl mezi mladýma študákama na balkoně. Ti byli velice nadšení. A ptal bych se, jestli

se těm mladým svojí tvorbou malinko nepodbíjíme. Je to krásné, udělat takhle klasiku, dostat je tak do divadla, ale je to na hranici podbíživosti. Jinak to bylo solidní, slušné, ale není to zrovna má parketa.“

René Vápeník

„Viděl jsem a nesouhlasím úplně s panem profesorem. Chápu, že mají právo si to tak udělat, ale pro mne se dopustili toho, že tím, jak kritizovali televizní kulturu, se jí sami stali, protože Shakespeara udělali povrchně. Ale mají na to právo, jako já mám právo si myslet, co jsem řekl. Budme tolerantní. Pro mě to bylo šikovně uděláno, ale prázdné. Diváci jim to brali, ale oni berou i programy na Nově.“

pokračování na str. 6

Lukáš Gajdoš

„Popravdě řečeno moc osobně mě to představení nevzala. Spousta situací, co tam měli, tak byla prvoplánových a samoúčelných. Nicméně na druhou stranu musím říci, že to představení bylo postavené precizně. A pak mne fascinovala socha, co tam prováděla, to bylo výtečné.“

Jan Strejcovský

„sbgsjb@=%87skfhny_ůlš°;lbk.sdfb!!*+xgfvkú... = neartikulovaný hrdeční výkřik nadšení.“

František Klement

„Nadšení, energie, nápady... o trochu méně pak Shakespeare a správná rétorika blankversu, ale to jsem jim po chvíli odpustil. Prozatím zajisté sukces přehlídky.“

VRAŽDA SEXEM

Pušová Jana

„Bavila jsem se, akorát mi to přišlo moc dlouhé. Mělo to být kratší“

Anonymní divák, který nechtěl být jmenován

„Já jsem utekl, přiznám se. Na takovou hru musíte mít hráče a pokud je nemáte, tak vás to za chvíli uspává. A všiml jsem si, že jsem neutekl sám.“

René Vápeník

„Já jsem to představení neviděl, nicméně nestojím za tím představením, abychom to trochu změnili.“

Lukáš Gajdoš

„Na tom mne štvalo jen to, že mne budili odcházející lidé.“

Macek Petr

„To je představení, kde pořád čekáš, že se to stane, ale ono se pořád nic nestává a v půlce hry ztrácíš přehled a soustředění. Ta hra nedokáže zaujmout.“

Jan Strejcovský

„sbgsjb@=%87skfhny_ůlš°;lbk.sdfb!!*+xgfvkú... = neartikulovaný zvuk, který mi vyklouzl z hrdla,

když mi při předčasném odchodu nevhodně zapraskalo prkno na podlaze pod mou škorní.“

František Klement

„Soubor jistě promine, ale měl jsem pocit, že se dívám na špatný sit-com na Nově – proto nemusím chodit do divadla...“

SOUDNÉ SESTRY

Ivana Janíková

„Toto představení není zrovna můj šálek kávy. Šašek byl hezký. Jinak to buď mělo málo nadsázek, nebo to nebylo dotažené do konce. Zkrátka tomu něco chybělo. Nebylo to tak hezké, jak by to mohlo být.“

Anonymní divák, který nechtěl být jmenován

„Skvělý, skvělý, skvělý. Akorát bych řekl, že jak píše v brožurce, že se chtějí pokusit o velké divadlo, tak ten pokus jim zas tak moc nevyšel. Knížku jsem nečetl, ale líbí se mi to, je to perfektní text, dobří herci, ale soubor to ještě nedotáhl (podle mého mínění tak na 60-70%).“

René Vápeník

„Já jsem to nečetl a je hrozně zajímavý, že se všichni tomu diví. Já se spíš dívám. Nejsem si zcela jistý cílovou skupinou této inscenace. A jestli to je pro děti, nebo pro dospělé. Tím si nejsem jistý. Není mi tam úplně jasný žánr, ztrácím se v tom, nevím, jestli ta naivita je způsobem vyprávění, nebo klíčem.“

Lukáš Gajdoš

„Pratchetta mám velice rád, hodně jsem se na to vystoupení těšil, protože když ho čteš, tak ten příběh a ty ostatní věci plynou jak rozbouraná řeka. Tady to byl spíše takový klidný pochod.“

Macek Petr

„Určitě pěkně představení, hezky udělané, ale myslím si, že nebyl úplně využit celý potenciál hry. Mohlo to být lepší a herci to určitě ví. Každému se určitě musí líbit výprava a předloha. Dokázal bych si tuhle hru představit v muzikálovém pojetí, s obrovskou výpravou a bylo by to úplně perfektní.“

František Klement

„Chybí mi odpověď na tyto otázky – O ČEM?, PROČ?, a hlavně CO???“

-TKT-

DNES

SOBOTA
21. května 2005

10.00 hod./Velký sál ND
Šumavský ochotnický spolek ŠOS Prachatice
Molière:

DON JUAN

14.00 hod./Velký sál ND

DS Zmatkaři Dobronín

Maurice Hennequin:

PROLHANÁ KETTY

18.00 hod./Malý sál ND

Rozborový seminář

20.00 hod./Velký sál ND

Divadelní klub Českokrumvská scéna

Anton Pavlovič Čechov:

RACEK

23.00 hod./Malý sál ND

Rozborový seminář

NEDĚLE

22. května 2005

ZÍTRA

10.00 hod. / Velký sál ND

DiskTrnava

Vicen, Janček a kol. Disk:

GENIÁLNA EPOCHA

PODLA SCHULZA

11.30 hod.

SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ

Divadelní Třebíče a celé Národní přehlídky amatérského činoherního

a hudebního divadla

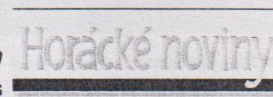
FEMAD PODĚBRADY -

DIVADELNÍ TŘEBÍČ 2005

Sponzory Divadelní Třebíče 2005 jsou:

Mediální partneři:

Zpravodaj XIV. národní přehlídky amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní

Třebíč 2005. Redakce: Tomáš Kotrba, Radim Svoboda, Stanislava Štěpánková, Lucka Tousecká, Martin Vokoun Fotografie: Ivo Mičkal Vydává: Vydává KVIZ - Kulturní, vzdělávací a informační zařízení Sazba: FIBOX Náklad: 200 výtisků

